

תת"ע 14778/11/18 - מדינת ישראל נגד ג'אבר חג'אג'רה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 14778-11-18 מדינת ישראל נ' חג'אג'רה
תיק חיצוני: 10151999611

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ג'אבר חג'אג'רה

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן נגד הנאשם בהיעדרו וזאת לאחר שבתאריך 4.12.18 נשפט הנאשם בהיעדרו לאחר שלא התייצב לדין אליו הוזמן כדן (לפי הכרעת הדין מיום 4.12.18).

הנאשם טוען בבקשתו כי אינו זוכר שנהג ברכב בזמן ביצוע העבירה, אינו זוכר שהיה במקום בזמן ביצוע העברה והוא כופר באמינות המצלמה. עוד טוען כי לא קיבל הזמנה לדין לידי ונוגע לו על האישור וגזר הדין רק ביום 15.5.19 עת נעצר על ידי שוטר, שהודיע לו כי רישיון הנהיגה שלו נפסל.

בתצהיר המצורף לבקשה חוזר הנאשם על הטענות המצוינות בבקשה ומוסיף ומציין כי על אישור המסירה חתום אדם בשם מוחמד חג'אג'רה שהוא אינו מכיר ואינו יודע מי זה ואף אחד מהוריו או בני משפחתו לא קיבלו את ההזמנה לדין.

בתאריך 15.6.19 הוריתי לנאשם להשלים בקשתו, מאחר ובת משפחתו בשם עאידה חתמה על אישור מסירה של ההודעה על הפסילה עוד בחודש דצמבר 2018.

בתגובה ציין המבקש שלא קיבל כל הודעה על הפסילה ולו היה יודע היה מגיש בקשה לביטול פסק הדין בזמן כאשר לטענתו, אמא שלו קיבלה רק הודעה על הקנס ושילמה אותה, בעוד הוא היה בבאר שבע באותו הזמן.

דין הבקשה להידחות.

בניגוד לנטען בבקשה, אין המדובר בדו"ח מצלמה אודותיו לא ידע הנאשם, כי אם בהודעת קנס אשר נערכה על ידי יחידת אכיפה את"ן ונמסר לידיו במועד ביצוע העבירה (ר' חתימתו על טופס אישורי מסירה- טופס הדס, הנמצא בתיק

בית משפט). באמור יש כדי להשליך על אמינות כלל טענותיו של המבקש, אשר הצהיר דבר שאינו מדויק (וזאת בלשון המעטה).

בנוסף, כפי עולה מאישורי המסירה בתיק בית המשפט, הן ההודעה על הקנס והן ההודעה על הפסילה נמסרו לעאידה, שהיא כפי העולה מההתייחסות המשלימה של הנאשם, אמו. בחנתי את אישורי המסירה, שניהם נמסרו באותו היום, על ידי אותה עובדת דואר ובכל אחד מהם חתימה מעט שונה של אמו של הנאשם. אין בתצהיר הנאשם או אמו כדי לספק הסבר לפער האמור ולהבהיר כיצד האם חתומה על אישור מסירה אחד אך לא על האחר.

בנוסף, ומעבר לדרוש, גם אם אקבל טענת האם כי קיבלה רק את הודעת הקנס, הרי שיחד עם ההודעה נשלח עותק מפסק הדין והוא העיקר.

כמו כן, לא סביר (והדבר אף לא נטען), כי האם תשלם קנס בסך של 1,500 ₪ (וכלל לא הוצגה אסמכתא על תשלום הקנס אשר תלמד מי שילם, מתי ואיפה), מבלי להיוועץ בבנה שעל שמו הקנס או למצער להודיע לו על תשלום הקנס האמור (לפני או בדיעבד), מה שמחייב אותו בבדיקה של מהות הקנס בו חויב. הדברים נכונים במיוחד שעה שעל פי מערכת נט המשפט הקנס שולם ביום 28.2.19 והדבר אינו תואם את גרסת הנאשם בתצהירו המשלים לפיו האם שילמה את הקנס לאחר שהיא קיבלה אותו בעת שהיה הוא בעבודה בבאר שבע.

סעיף 130 (ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, קובע כי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר תוגש תוך 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם, אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה באיחור אם הוגשה בהסכמת תובע.

הנאשם מוחזק כמי שידע על פסק הדין, שנמסר לאמו ביום 16.12.18, החל ממועד זה ולפיכך הבקשה הוגשה באיחור (ללא הסכמת תובע) ודינה להידחות.

כאמור לעיל, הנאשם אף אינו מבסס חשש לעיוות דין באשר טענותיו כי לא נהג ברכב, אינו זוכר שהיה במקום ביצוע העבירה והוא כופר באמינות המצלמה פשוט אינן נכונות.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' תמוז תשע"ט, 13 יולי 2019, בהעדר הצדדים.